

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

**lauantai 15.7.2023
iltaseurat klo 18.30
Johanna Piuholta**

Armo teille ja rauha. Jumalalta meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

Hyvä herättäjäjuhlaväki! Tervetuloa lakeuksille, Seinäjoelle.

Herättäjäjuhlilla on totuttu näkemään erilaisia kauniita alttareita. Altтари on jokaisilla juhlilla omanlaisensa ja näillä juhlilla saamme kääntää katseemme valkoiseen ristiin. Juhlapaikan kohtaamispaikaksikin valikoitui risti, lakeuden maamerkki. Lakeuden Ristin torni minulle rakas paikka. Kun sinne kapuaa, kuljen järjestelmällisesti käyden jokaisessa neljässä ristisakarassa katsellen eri ilmansuunnissa siintäviä maisemia. Sieltä näkee avaralle, kauas, mutta sieltä näkee myös alas.

Kerrotaan tarinaa miehestä, joka koki oman elämänristinsä liian painavaksi kantaa. Hän menee ristitarhaan ja pyytää Jumalalta lupaa vaihtaa oma ristinsä uuteen ristiin. Ristitarhassa on monenlaisia erilaisia ristejä. On kultaisia ja kimaltelevia, on timantein ja smaragdein koristeltuja, on rautaisia, puisia. Upeasti kirjailtuja, isoja, pieniä.

Mies kulkee aikansa ristitarhassa sovitellen mitä erilaisimpia ristejä. Mikään ei kuitenkaan tunnu sopivalta ja aina löytyy uusia soviteltaviksi. Mikä hiertää, mikä on liian painava, mikä ei miellytä silmää. Missä on liikaa kimallusta, mikä taas aivan liian pieni.

Kun sopivaa ristiä ei tunnu löytyvän, palaa mies Jumalan luo ja kysyy, löytyykö vielä lisää ristiä sovitettavaksi. Jumala ojentaa portinpieltä nojaavan ristin miehelle.

Mies nostaa ristin harteilleen ja se tuntuu heti sopivalta ja oikealta. ”Tämän ristin minä otan, tämä tuntuu juuri oikealta!” Johon Jumala vastaa: ”Lapseni, otit takaisin vanhan ristisi.”

Me elämme täällä alhaalla, ristin juurella. Olemme tulleen tänne erilaisten elämäntilanteiden keskeltä omien ristiemme kera. Kaikki mitä repussamme kannamme niin hyvä kuin huono, on tullut mukaan elämänpituiselta matkaltamme. Jokainen elämämme hetki valmistaa meitä, kasvattaa, opettaa. Jokainen kokemus jalostaa meitä. Jokaisessa meissä näkyy matkan vaiva, sen ilo ja sen kilvoitukset. Voimme kantaa repussamme jopa menneiden sukupovien kipuja, turhia taakkoja. Vaikka olemme ristin edessä, jonka tarkoitus on muistuttaa armosta voi sanoma olla vaikea ottaa vastaan. Riittääkö armo todella minullekin? Minunkinko syntieni tähden tämä risti? Siltikin risti on merkki, meidän puolestamme tehdystä, meidän edestämme annetusta. Jumalan suuresta rakkaudesta. Olemme kaikki, armahdettuja syntisiä.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

Lähimmäisenrakkaus on ihanne, johon Raamatussa kristittyjä ja seurakuntaa kutsutaan. Kristillisen kirkon tehtävä on välittää ihmisille Jumalan rakkautta. Seurakunnan palvelutehtävässä, diakoniatyössä kohtaamme erilaisissa elämäntilanteissa olevia lähimmäisiä. On monenlaisten ristien kantajaa taloudellista hätää, sairautta, kipua, henkistä hätää. Vaikeiden asioiden keskellä työn keskiössä on aina toivo. ”Aina on toivoa ja aina voi toivoa” on esimieheni diakoniajohtaja Otto Savolaisen slogan. Toivo kannattelee vaikeiden matkakohtien ylitse. Toivottomuudessa, pieni pala toivoa antaa voimaa jatkaa matkaa eteenpäin. Ihminen voi kokea rakkautta keskinäisen yhteyden, huolenpidon ja välittämisen kautta. Jokaisen perustarve on olla nähty, kuultu, rakastettu. Tätä arkityössä diakoniatyössä tehdään, ollaan toivon tuojia elämänristin taakan alle uupuneelle lähimmäiselle.

Emme voi ottaa ristiä toisen harteilta, emme voi vaihtaa sitä toisenlaiseen ristiin, mutta me voimme lähimmäisinä kannatella palanmatkaa, että se vaikea ja raskas elämänristinkohta voisi olla hitusen kevyempi kulkea. Tähän tehtävään olemme kaikki kutsut.

Olemme ristin juurella, tänäänkin. Siinä ristin juurella saamme muistaa, että sieltä ylhäältä ristiltä näkyy myös alaspäin. Näkyy särjetty ja rikkinäinen, näkyy toivo ja toivottomuus. Ristin juurella olemme nähtyjä, rakastettuja.

Diakoniatyötä ohjaa vahvasti rakkauden kaksoiskäskey. ”Rakasta lähimmäistäsi, niin kuin itseäsi.” Nykyaikana puhutaan sosiaalisesta vastuusta. Kirkon tehtävä, ei ole yksin hengellinen julistustoiminta. Lähetyskäskyssä meitä velvoitetaan menemään ja tekemään. Perustehtävä on palvella niin kaukana, kuin lähellä olevia lähimmäisiä. Monesti kirkko on ensimmäisten joukossa puuttumassa yhteiskunnasta nouseviin kipupisteisiin ja meiltä nimenomaan odotetaan sosiaalisen vastuun kantamista.

Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä. Raamattu opettaa: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” Luther taas opetti, että ihminen voi rakastaa Jumalaa vain rakastamalla lähimmäistään. Me emme voi tehdä hyviä tekoja Jumalalle vaan lähimmäiselle. Rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä.

Elämme alhaalla, mutta alhaalta saamme katsella ylös. ”Katse ylöspäin ystäväni”, katse ylöspäin. Mitä sinä näet. Näet taivaan ja ristin ääriviivat. Täällä lakeuksilla tehtiin Alvar Aallon toimesta niin suuri, risti, että se varmasti näkyy peltolakeuden äärilaidasta toiseen. Sanoma on väkevä ja se on meille kaikille tarkoitettu. Se on toivon merkki. Syntisen ihmisen ainoa toivo, on tyhjä risti. Se on myös rakkauden merkki. Suurin rakkauden osoitus, jonka me jokainen olemme osaksemme saaneet. Se on myös uskon symboli ja toivon antaja. Edesmennyt kastepappini, rovasti Arvi Kallio puhui ristin merkityksestä. Hän sanoi: ”Ristin takaa näkyy taivas, risti takaa taivaan.” Risti muistuttaa yhteisvastuusta. Evankeliumikirjoitusten kautta välittyvä Jeesuksen sanoma on selkeä: Jumala rakastaa ihmistä ja ihmiset on kutsuttu rakastamaan toinen toisiaan. Ristin juurella saamme huokaista, Jumala on sittenkin rakkaus siitä todistaa tyhjä risti.

HERÄTTÄJÄ-
YHDISTYS

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

Jumala kasvattaa meitä ikuisesti parhaaksemme. Tähän kasvatukseen kuuluu risti, vaiva, tuska ja ahdistuksetkin. Meitä ohjataan lähemmäksi suurinta ristiä, Kristuksen ristiä, siinä on meidän toivomme, toivomme huomiseenkin. Tämän ristin valossa valkenee kaikki ja se kehoittaa meitä: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” (Matt 11: 28–30)